

Patriarhul Daniel explică de ce a durat atât de mult pregătirea venirii Domnului

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a participat duminică la Sfânta Liturghie în Paraclisul istoric „Sf. M. Mc. Gheorghe” al Reședinței Patriarhale. Cu această ocazie, Preafericirea Sa a explicat de ce a durat atât de mult pregătirea venirii în lume a Domnului.

Patriarhul României a subliniat faptul că mântuirea, ca dar divin, nu poate fi primită ușor, ci necesită o deschidere graduală a inimii și o înțelegere profundă a propriei fragilități și a limitărilor umane.

„Atunci când omul primește un dar prețios, trebuie să învețe să-l primească cu multă pregătire. Dumnezeu îi lasă pe oameni să dorească cât mai mult mântuirea, adică eliberare de păcat și de moarte. După ce ei constată că generațiile se nasc și mor una după alta, dar că acest mers al omenirii spre moarte nu este unul conform cu dorința și vocația omului de a trăi veșnic.”

„Pe de o parte se constată că omenirea merge inevitabil spre moarte, iar pe de altă parte se observă că în fiecare persoană umană există dorința de a trăi veșnic, dorința de a birui moartea sau dorința de mântuire.”

Preafericirea Sa a mai explicat faptul că „această lucrare a lui Dumnezeu a durat mult pentru o conștientizare profundă a necesității mântuirii, dar și pentru ca generațiile de-a rândul să primească darul cel mai de preț, și anume viața veșnică în Iisus Hristos”.

Împlinirea făgăduințelor

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a făcut referire, de asemenea, la prorocii Vechiului Testament care au suferit pentru o perioadă îndelungată, dar având credința că cele făgăduite aveau să se împlinească.

„Evanghelia ne arată că, luminate de credință, generații întregi de oameni au așteptat în mod activ venirea lui Mesia, prin citirea Sfintei Scripturi, prin rugăciune, prin post, prin viață sfântă, prin speranță duhovnicească.”

„Mulți dintre aceștia care L-au așteptat pe Mesia au îndurat și multe suferințe. Așteptarea lor este așteptare în suferință și în speranță. În speranță pentru că ceea ce a făgăduit Dumnezeu se va împlini, în suferință pentru că foarte adesea acești drepti și proroci ai lui Dumnezeu au fost prizoniți de către oameni în timpul vieților lor.”

Statornicia în credință

Vorbind despre chinurile îndurate de profeții Vechiului Testament, Preafericirea Sa a explicat faptul că „dincolo de suferință, au păstrat, prin credință, vie speranță puternică că se vor întâlni cu Mesia – Unul lui Dumnezeu.”

„Așteptarea lor nu era una pasivă, ci era o lucrare duhovnicească pentru scopul cel mai sfânt și anume dobândirea mântuirii sau a vieții veșnice.”

„Deci acești drepti ai Vechiului Testament, profeți și viețuitori întru dreptate și sfințenie, au așteptat în mod activ și cu puternică și nestrămutată convingere că ei se află în mijlocul tainei făgăduinței lui Dumnezeu.”

Sfințenia – Chemare universală

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a făcut referire, totodată, la femeile menționate în Genealogia Mântuitorului, conform Evanghelistului Matei, și a explicat faptul că prin aceasta se arată universalitatea mesajului creștin, la care sunt chemați toți oamenii.

„Iisus Hristos, Cel Unul Sfânt, cheamă la sfințenie pe toți bărbații și pe toate femeile, fără deosebire, iar Sfânta Biserică a lui Hristos cinstește deopotrivă pe bărbații sfinți și pe femeile sfinte. Pentru că cea mai mare onoare pentru un om, indiferent de ranguri, societate, vârstă și neam, este sfințenia”, a adăugat Patriarhul României.

Foto credit: Ziarul Lumina

basilica.ro